

[Conrad Kofoed.]

lånsøgerne at låne til 6 pct. af staten, når de skal give 8 pct. for almindelige banklån; i visse tilfælde kan det dog være rimeligt at yde lån eller garantier til de omhandlede virksomheder. Særlig med henblik på de nye markedsdannelse kunne det være interessant at få oplyst, hvorvidt lånene skal gives til bestående virksomheder til udvidelser eller også til nyetablering f. eks. i egne med ringe beskæftigelsesmuligheder. Jeg nævner dette, fordi det foreslås, at støtte til større industrivirksomheder skal ydes efter den nye egnsudviklingslov, som der er stillet forslag om.

Det er en kendt sag, at vi hellere så garantiformen, men det er oplyst i fremsættelsestalen, at dette ikke kan anses for praktisk, når bistanden er af begrænset omfang. Der er også forskellige andre ting, som vi kunne tænke os drøftet. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen nævnte lige muligheden for en kort udvalgsbehandling, og vi er velvilligt indstillet med hensyn til deltagelsen i et kommende udvalg.

Fanger: I november sidste år havde vi en grundig udvalgsbehandling af dette problem, og årsagen til, at vi nu igen får fremsat et sådant lovforslag, er jo, at egnsudviklingslovforslaget vil flytte lån og garantier til industrien over til sig. Vi forvort vedkommende har ikke nogen interesse i en ny udvalgsbehandling, idet vort standpunkt er det samme som tidligere. Vi mener for det første, at der med Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk er kommet et nyt og vægtigt middel til finansiering inden for disse områder. For det andet er erhvervene jo i fuld gang og vel nærmest overbeskæftigede. For det tredje må man sige, at når der kan gives lån til nogle, er der andre, som må undvære lån, idet der kun er en vis pengemængde til rådighed, og oven i købet kan man sige, at de, der ikke får noget, må bidrage til denne finansiering gennem deres skatter. For det fjerde virker disse 10 mill. kr. som en dråbe i havet i forhold til de store investeringer, som er nødvendige. Og for det femte bliver det et lotterispil, hvem der får disse lån. Derfor kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kirkegaard: Det radikale venstre vil gerne give tilslutning til lovforslaget. Hvis det vedtages, er lånemulighederne for håndværket og den mindre industri, som i øvrigt har været gældende i en årrække, samlet i en lov for sig selv, og det må anses for ganske praktisk. Jeg mener ikke, det hindrer en slags fælles linje for tilsvarende områder inden for lovgivningen om dansk erhvervsliv.

Lovforslagets formål og økonomiske omfang er jo allerede gennemdrøftet her i tinget i dette folketingsår, og jeg har for så vidt ikke noget ønske om udvalgsbehandling. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde under de tidligere forhandlinger om disse problemer, men blot henvise til mine udtalelser dengang. Mit parti vil gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse og anbefaler det til velvillig behandling.

Arne Larsen: Jeg skal ikke fortabe mig i enkeltheder, men vil ganske kort sige, at mit parti ser med en vis sympati på det foreliggende lovforslag. Måske kunne man sige, at det private initiativ inden for håndværk og småindustri selv burde klare sine sager, løbe risikoen for tab og vinding uden støtte og hjælp fra statens side. Men der er jo gammel tradition for denne lovgivning, og så vidt jeg har forstået, er det kun i minimal udstrækning, staten gennem årene har lidt tab ved de ydede lån. En vis beskæftigelsesmæssig betydning har denne lovgivning jo også haft, og selv om vi i dag måske har en relativt god beskæftigelse, er der ingen, der siger, at den varer ved. Vi ser i alle tilfælde her et gode ved lovforslaget, som taler for, at man kan støtte det, især hvis man også gennem administrationen af loven kan tilgodese de egne af landet, hvor en industrilokalisering og erhvervsmæssig udvikling er ønskelig.

Beløbet på 10 mill. kr. er jo ikke noget, der tæller ret meget; når vi årlig har en investering på over 11 milliarder kr., er det næsten umuligt at komme i affekt herover. Man kan måske være skeptisk indstillet over for håndværkets og småindustriens muligheder for at klare sig over for stordriften, men trods dette anser vi dog også sådanne virksomheder for at være værdifulde — så værdifulde, at de vel i